

GLÆDEN

Tekst: Ejnar Jensen

Mel.: Ernst Frost

1. Glæde kan ej ejes, men den kan gerne lejes en meget ringe

stund. Hvis du har søgt af denne grund din egen lyst at nyde.

Glæden vil bortflyde.

*Da jeg ville glæden eje
flygtede den alle veje.
Da jeg ville glæden bringe
delat den på engleringe*

2. Glæde vil du savne, din søgen altid havne i kedsomhedens land, hvis du vil følge dagens mand, der gøgler højt, han sælger glæder, blot du vælger.
3. Glæde er hos barhet. Ej hvad det har tilranet, ved tro den sig fornyr trods korte gråd og uvejrsskyer, det ta'r lig Edens have glæden som en gave.
4. Glæde hos den unge har klang af håbets tunge, forventer hvad den tror. I fællesskab der bygges broer. Og det gør liv af øde. Glæden vil forsøde.
5. Glæde hos den gamle er skatten værd at samle. Så vanskelig at få. For kærlighed er dens attrå. Her alle har at lære. glædens lys at nære.
6. Glæden, hun vil dale til os fra fjerne sale, når vi vil være bud. Og søger den at bringe ud til dem, vi har på vejen. Glæden bli'r vor egen.
7. Glæden kan vel svinde, men aldrig gå af mihde. For den er skabt af Gud. Hans kærlighed får frygten ud. Derfor enhver må kendes ved Hans glæde og Hans fred.